

Sygn. akt **V K 79/15**

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSO Małgorzata Wasylczuk

Protokolant: Kinga Mistewicz

w obecności **Prokuratora** Agaty Stawiarz

po rozpoznaniu w dniu 02 i 15 grudnia 2015 roku

sprawy **M. P.**

urodzonego dnia (...) w W.

syna J. i I. z domu A.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z dnia 15 października 2002 r., sygn. akt **III K 1804/02**, za przestępstwo popełnione w dniu 14 maja 2002 r., z art. 278 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 14 maja 2002 r. do dnia 15 października 2002 r.;

II. Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 06 listopada 2002 r., sygn. akt **II K 856/00**, za przestępstwo popełnione w dniu 20 listopada 2000 r., z art. 278 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby, na podstawie art. 73 § 3 kk oddano skazanego pod dozór kuratora w okresie próby; Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie postanowieniem z dnia 01 czerwca 2011 r., sygn. akt IV Ko 220/11 zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 23 marca 2010 r., sygn. akt **X K 27/10**, za przestępstwo popełnione w dniu 30 sierpnia 2007 r., z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 30 sierpnia 2007 r. do dnia 31 sierpnia 2007 r.;

IV. Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 18 lutego 2011 r., sygn. akt **V K 9/10**,

1. za przestępstwo popełnione w dniu 30 września 1998 r., z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 2 kk na karę 3 lat pozbawienia wolności,

2. za przestępstwo popełnione w dniu 30 września 1998 r., z art. 288 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

mocą którego wymierzono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 30 września 1998 r. do dnia 01 października 1998 r. i od dnia 23 października 2010 r. do dnia 15 listopada 2010 r., na mocy art. 46 § 1 kk orzeczono środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz (...) Zakładów (...) sp. z o.o. w W. poprzez zapłacenie kwoty 5 466,73 zł;

V. Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2012 r., sygn. akt **III K 360/12**, za cztery przestępstwa popełnione w dniu 29 czerwca 2010 r., z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, stanowiące ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 kk na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z dnia 27 sierpnia 2012 r., sygn. akt **VIII K 76/12**, za przestępstwo popełnione w dniu 10 kwietnia 2010 r., z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 10 kwietnia 2010 r. do 11 kwietnia 2010 r.;

VII. Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z dnia 27 sierpnia 2013 r., sygn. akt **IV K 24/11**, za przestępstwo popełnione w dniu 10 września 2010 r. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie z dnia 29 listopada 2013 r., sygn. akt **IV K 941/12**:

1. za przestępstwo popełnione w dniu 05 listopada 2009 r., z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

2. za przestępstwo popełnione w dniu 05 listopada 2009 r., z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

mocą którego wymierzono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby;

IX. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 10 października 2012 r., sygn. akt **VIII K 1377/10** za przestępstwo popełnione w dniu 28 listopada 2009 r., z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności wykonywanej w systemie terapeutycznym z uwagi na uzależnienie od środków odurzających; postanowieniem z dnia 09 listopada 2013 r., sygn. akt VIII Ko 1463/13, Sąd Rejonowy dla Warszawy – Pragi Północ w Warszawie, na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 119 § 1 kw zamienił orzeczoną wobec M. P. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności na karę 30 dni aresztu, na której poczet zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 30 listopada 2009 r. do 02 grudnia 2009 r.;

o r z e k a

I. na podstawie art. 569 § 1 i § 2 kpk, art. 85 kk i art. 86 § 1 kk - w brzmieniu obowiązującym do dnia 01 lipca 2015 roku, łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach **I, II i IV**, tj. w sprawach o sygnaturach: III K 1804/02, II K 856/00 i V K 9/10 i wymierza **M. P.** karę łączną **4 (czterech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

II. **na podstawie art. 577 kpk i art. 63 § 1 kk** na poczet orzeczonej w punkcie pierwszym kary łącznej 4 (czterech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności zalicza skazanemu M. P. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 14 maja 2002 r. do dnia 15 października 2002 r. i od dnia 25 lipca 2003 r. do dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie III K 1804/02, od dnia 18 listopada 2015 r. do dnia 02 grudnia 2015 r. w sprawie II K 856/00, od dnia 30 września 1998 r. do dnia 01 października 1998 r. i od dnia 23 października 2010 r. do dnia 15 listopada 2010 r. oraz od dnia 13 września 2011 r. do dnia 20 sierpnia 2014 r. w sprawie V K 9/10;

III. na podstawie art. 569 § 1 i § 2 kpk, art. 85 kk i art. 86 § 1 kk - w brzmieniu obowiązującym do dnia 01 lipca 2015 roku, łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach **V – VII**, tj. w sprawach o sygnaturach: III K 360/12, VIII K 76/12 i IV K 24/11 i wymierza **M. P.** karę łączną **2 (dwóch) lat pozbawienia wolności**;

IV. na podstawie art. 577 kpk i art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w punkcie trzecim kary łącznej 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności zalicza skazanemu M. P. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 20 sierpnia 2014 r. do dnia 20 listopada 2015 r. w sprawie III K 360/12, od dnia 10 kwietnia 2010 r. do dnia 11 kwietnia 2010 r. w sprawie VIII K 76/12;

V. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu;

VI. na mocy art. 572 kpk umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie kar orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach **III, VIII i IX** komparycji wyroku, tj. w sprawach: X K 27/10, IV K 941/12 i VIII K 1377/10;

VII. wydatkami związanymi z wydaniem wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt V K 79/15

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego M. P. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone w sprawach V K 9/10 Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie, III K 360/12 Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie, II K 856/00 Sądu Rejonowego w Wołominie, VIII K 76/12 Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa, V K 225/01 Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy.

Sąd ustalił co następuje:

M. P. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z dnia 15 października 2002 r. w sprawie o sygn. akt III K 1804/02, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk popełnione w dniu 14 maja 2002 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 14 maja 2002 r. do dnia 15 października 2002 r.

Następnie wobec M. P. zapadł wyrok Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 6 listopada 2002 r. w sprawie o sygn. akt II K 856/00, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk popełnione w dniu 20 listopada 2000 r., za które orzeczono karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby. Na podstawie art. 73 § 3 kk Sąd oddał skazanego pod dozór kuratora w okresie próby. Postanowieniem z dnia 1 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV Ko 220/11 Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie zarządził wykonanie warunkowo zawieszonyj kary pozbawienia wolności.

Z kolei wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie dnia 23 marca 2010 r. w sprawie o sygn. akt X K 27/10 M. P. został skazany za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 30 sierpnia 2007 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 30 sierpnia 2007 r. do dnia 31 sierpnia 2007 roku.

Ponadto M. P. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie o sygn. akt V K 9/10 za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 2 kk, popełnione w dniu 30 września 1998 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 288 § 1 kk, popełnione w dniu 30 września 1998 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Za wymienione wyżej przestępstwa Sąd wymierzył M. P. karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 30 września 1998 r. do dnia 1 października 1998 r. i od dnia 23 października 2010 r. do dnia 15 listopada 2010 r. Na mocy art. 46 § 1 kk orzeczono środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz (...) Zakładów (...) sp. z o.o. w W. poprzez zapłacenie kwoty 5 466,73 zł.

W dalszej kolejności wobec skazanego zapadł wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt III K 360/12, za cztery przestępstwa popełnione w dniu 29 czerwca 2010

r., kwalifikowane z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, stanowiące ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 kk. Powyższym wyrokiem Sąd wymierzył M. P. karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Następnie M. P. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z dnia 27 sierpnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 76/12, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 10 kwietnia 2010 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 10 kwietnia 2010 r. do 11 kwietnia 2010 r.

Nadto wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie z dnia 10 października 2012 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 1377/10 M. P. został skazany za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 28 listopada 2009 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności wykonywanej w systemie terapeutycznym z uwagi na uzależnienie od środków odurzających. Postanowieniem z dnia 9 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt VIII Ko 1463/13 Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 119 § 1 kw zamienił orzeczoną wobec M. P. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności na karę 30 dni aresztu, na której poczet zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 30 listopada 2009 r. do 2 grudnia 2009 r.

Kolejnym zapadłym orzeczeniem był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z dnia 27 sierpnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 24/11, którym M. P. został skazany za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 10 września 2010 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Ostatnim zapadłym wobec M. P. orzeczeniem jest wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie z dnia 29 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 941/12, którym został skazany za dwa czyny kwalifikowane z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 5 listopada 2009 r. na kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności. Z te przestępstwa Sąd wymierzył karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 4 lat próby.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dokumentów: danych o karalności (k. 22-23), odpisów orzeczeń (k. 49, 50, 54-57, 59-60, 61, 63-65, 66, 67-68, 69, 70, 71), opinii o skazanym (k. 73, 126) oraz akt spraw: III K 1804/02, II K 856/00, X K 27/10, V K 9/10, III K 360/12, VIII K 76/12, IV K 24/11, IV K 941/12, VIII K 1377/10, IV K1544/00, V K 225/01.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 569 § 1 i § 2 kpk, wyrok łączny wydaje się jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec, której orzeczono karę łączną, przy czym w przypadku osoby skazanej wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu. Jeżeli zaś w pierwszej instancji orzekały sądy różnego rzędu, wyrok łączny wydaje sąd wyższego rzędu.

Warunki orzeczenia kary łącznej wobec skazanego M. P. określają przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 01 lipca 2015 r. W myśl art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, przepisów rozdziału IX ustawy, w brzmieniu nadanym tą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie tej ustawy. Wszystkie kary zostały orzeczone wobec M. P. przed dniem 01 lipca 2015 r.

Przechodząc zatem do reguł wymiaru kary łącznej wskazać należy, że w myśl art. 85 k.k. połączeniu podlegają kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu wymierzone za dwa lub więcej przestępstw popełnionych zanim zapadł pierwszy choćby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Zważywszy na sytuację prawną skazanego przypomnieć należy treść uchwały Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 roku, sygn. akt I KZP 36/04, która uzyskała rangę zasady prawnej i która zachowuje swoją aktualność w realiach tej sprawy, że

zawarty w art. 85 kk zwrot: "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (opubl. OSNKW 2005/2/13). Zgodnie z wskazaną uchwałą możliwe jest wystąpienie nie tylko jednego zbiegu realnego, ale i dalszych, przy spełnieniu warunków wskazanych w art. 85 k.k. Także przy kolejnych zbiegach, obejmujących drugą, czy trzecią grupę przestępstw zawsze wyjściowym punktem odniesienia będzie pozostawał chronologicznie „pierwszy wyrok”, zamykający kolejne grupy przestępstw pozostających w zbiegu. Mówiąc inaczej oznacza to, że przestępstwa popełnione po dacie pierwszego chronologicznego wyroku mogą utworzyć odrębny zbieg (odrębne zbiegi), który może skutkować orzeczeniem odrębnej kary łącznej, bądź kilku kar łącznych (vide uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005r., I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13).

Przy wydawaniu wyroku łącznego, Sąd nie jest związany wnioskiem i ma obowiązek objąć wyrokiem łącznym kary podlegające połączeniu, nawet gdy nie były wskazane we wniosku, a funkcjonują w obrocie prawnym.

Analizując dane o karalności oraz treść wydanych orzeczeń dotyczących M. P., Sąd stwierdził, iż wobec skazanego zachodzą przesłanki do orzeczenia dwóch kar łącznych za przestępstwa stanowiące dwa zbiegi realne. Zatem wniosek skazanego o wydanie wyroku łącznego może zostać uwzględniony częściowo tj. co do przestępstw za które orzeczono karę łączną w sprawie o sygn. akt V K 9/10 oraz co do przestępstw za które orzeczono kary w sprawach o sygn. akt III K 360/12, II K 856/00, VIII K 76/12 albowiem pozostają one w zbiegu realnym. Natomiast przedmiotowy wniosek nie może być uwzględniony w pozostałej części, z uwagi na kontrawencjonalizację czynu zabronionego objętego wyrokiem w sprawie o sygn. akt V K 225/01 wskutek czego nastąpiło już zatarcie skazania, podobnie jak w sprawie IV K 1544/00.

Chronologicznie pierwszym wyrokiem otwierającym pierwszy realny zbieg przestępstw jest wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie w sprawie o sygn. akt III K 1804/02. Warunki do orzeczenia kary łącznej spełniają również skazania wyrokami w sprawach o sygn. akt II K 856/00 oraz V K 9/10.

Po skazaniu w sprawie III K 1804/02 M. P. popełnił jeszcze inne przestępstwa, za które został prawomocnie skazany. W dniu 30 sierpnia 2007 r. popełnił przestępstwo, za które został skazany wyrokiem w sprawie o sygn. akt X K 27/10 na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, a następnie dnia 5 listopada 2009 r. popełnił dwa przestępstwa, za które został skazany wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 941/12. Sąd wymierzył mu karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby.

Jak już wyżej wskazano wyrokiem w sprawie IV K 941/12 skazanemu została wymierzona kara pozbawienia wolności, jednakże, w odróżnieniu od kary orzeczonej w wyroku w sprawie o sygn. akt X K 27/10, jest to kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Wprawdzie obowiązujące od dnia 08 czerwca 2010 roku przepisy - art. 89 § 1 i § 1a kk, przewidują możliwość łączenia jednorodzących kar jednostkowych orzeczonych z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, niemniej jednak uznając, iż zgodnie z dyspozycją art. 4 § 1 kk należy stosować ustawę względniejszą dla sprawcy, Sąd umorzył postępowanie w zakresie objęcia węzłem pierwszej kary łącznej jednostkowej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, orzeczonej w sprawie o sygn. akt II K 1336/09, z jednostkowymi karami pozbawienia wolności o charakterze bezwzględny, orzeczonymi w sprawie o sygn. akt II K 192/10. Sąd uznał bowiem, że jeżeli choć jedno z przestępstw wchodzących w skład realnego zbiegu, za które orzeczono kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia wykonania, zostało popełnione przed wejściem w życie ustawy z dnia 05 listopada 2009 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy, ustawy Kodeks Karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 206, poz. 1589), to należy stosować jako względniejszy Kodeks karny w brzmieniu sprzed 08 czerwca 2010 roku (vide, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08 lutego 2012 roku IVKK 238/11, LEX nr 1163357). Zastosowanie normy art. 4 § 1 kk prowadzi do stwierdzenia, że wyrok łączny w odniesieniu do tych dwóch kar mógł być wydany tylko w sytuacji, gdyby Sąd uznał, iż spełniony został warunek z art. 69 § 1 k.k., a zatem że jest możliwe orzeczenie łącznej kary pozbawienia wolności, której wykonanie zostałoby warunkowo zawieszona. Tymczasem w realiach przedmiotowej sprawy, wielokrotna karalność skazanego, brak poszanowania dla norm prawnych i społecznych powoduje, że takiej możliwości Sąd nie dostrzegł. Z tego powodu, zgodnie z wykładnią

przepisu art. 89 § 1 k.k. istniejącą do dnia 8 czerwca 2010 r., należało umorzyć postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego skazania w sprawach IV K 941/12 i X K 27/10.

Kolejną grupę przestępstw pozostających w zbiegu realnym otwiera wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie w sprawie o sygn. akt III K 360/12. Przestępstwo objęte tym wyrokiem, pozostaje w zbiegu realnym z przestępstwami, za które M. P. został skazany wyrokami w sprawach VIII K 76/12, IV K 24/11.

Skonstatować należy, że w przypadku pierwszego zbiegu realnego przestępstw granice kary łącznej pozbawienia wolności wyznacza kara 3 lat pozbawienia wolności wymierzona w sprawie V K 9/10 oraz suma kar jednostkowych orzeczonych połączonymi wyrokami, to jest kara 6 lat i 4 miesiące pozbawienia wolności. Odnośnie zaś drugiego ze zbiegów przestępstw granice kary łącznej pozbawienia wolności kształtuje najwyższa z kar jednostkowych w wymiarze 1 roku i 3 miesiące pozbawienia wolności orzeczona w sprawie III K 360/12 oraz suma kar jednostkowych orzeczonych połączonymi wyrokami, to jest kara 2 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności.

Rozważania w zakresie wymiaru kary łącznej z uwagi na tożsamość przesłanek oraz podobieństwo przestępstw i okoliczności ich popełnienia można poczynić łącznie. Sąd wymierzył skazanemu kary łączne na zasadzie asperacji. Wymierzając kary łączne, Sąd podzielił pogląd prawny wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 29.10.2009 r, sygn. akt II AKa 189/09, że jako nieporozumienie należy traktować żądanie wymierzenia skazanemu „korzystnej” kary łącznej. Celem wyroku łącznego nie jest bowiem łagodzenie prawnokarnych skutków popełnienia przez sprawcę kilku przestępstw, ale zapobieganie sytuacji, w której sprawca taki, pociągany do odpowiedzialności karnej odrębnie za każde z przestępstw pozostających w zbiegu realnym (art. 85 kk), znajduje się w gorszej sytuacji z perspektywy wymiaru kary niż sprawca, który za takie przestępstwa odpowiada w jednym postępowaniu. Wyrokiem łącznym nie można doprowadzić do pogorszenia sytuacji skazanego w stosunku do tej, w której doszłoby do oddzielnego wykonania poszczególnych kar (KZS 2009/12/57). Sąd kierował się również tym, że kara łączna, to swoistego rodzaju uporządkowanie aktualnej sytuacji prawnej skazanego. Wymierzając karę łączną Sąd zastosował dyrektywy karania, a zwłaszcza słuszności i celowości, w tym wyrażone również przez związek przedmiotowo-podmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami.

Wymiar kary uzależniony jest od związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw, związku czasowego między nimi, a także okoliczności, które zaistniały po wydaniu łącznych wyroków. Te właśnie czynniki Sąd wziął pod uwagę przy określaniu wymiaru kar łącznych. Jednocześnie Sąd miał na względzie, by orzeczona kara łączna spełniła wobec skazanego swe cele.

Należy stwierdzić, że pomiędzy czynami, za które orzeczono wobec skazanego kary pozbawienia wolności w sprawach III K 1804/02, II K 856/00 oraz V K 9/10 istnieje bliski związek przedmiotowy. Wyrokami w dwóch pierwszych sprawach M. P. został skazany za przestępstwa z art. 278 § 1 kk, zaś w sprawie V K 9/10 za przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 2 kk oraz 288 § 1 kk. Wszystkie przestępstwa należące do tego zbiegu realnego godzą w to samo dobro prawne jakim jest mienie, nie są to jednak te same typy czynów zabronionych. Z kolei między przestępstwami należącymi do drugiego zbiegu realnego istnieje bardzo bliski związek przedmiotowy. Zachowania M. P. realizowały znamiona tego samego typu czynu zabronionego opisanego w art. 278 § 1 kk. Nie można jednak tracić z pola widzenia faktu, iż przestępstwa, których dopuścił się M. P. popełnione zostały na szkodę różnych pokrzywdzonych, tym samym nie została spełniona przesłanka bliskości podmiotowej. Odnosząc się do pierwszego zbiegu realnego wskazać należy, iż pomiędzy poszczególnymi przestępstwami nie zachodzi także bliski związek czasowy. Przestępstwa zostały popełnione kolejno w dniach 30 września 1998 r., 20 listopada 2000 r. oraz 14 maja 2002 r., a zatem w około dwuletnich odstępach. Z kolei między przestępstwami należącymi do drugiej grupy istnieje bliższy związek czasowy, popełnione zostały bowiem kolejno w dniach 10 kwietnia 2010 r., 29 czerwca 2010 r. oraz 10 września 2010 r., a więc w niespełna trzymiesięcznych odstępach.

Wymierzając M. P. obie kary łączne pozbawienia wolności, Sąd miał na uwadze zarówno opinię Zakładu Karnego w R. (k. 73), jak również opinię Zakładu Karnego w B. (k. 126). Z obu opinii wynika, że zachowanie skazanego w warunkach izolacji jest co do zasady poprawne. Skazany był pięć razy karany dyscyplinarnie za nieprzestrzeganie regulaminu,

niewłaściwe zachowanie w stosunku do przełożonego oraz zażywanie środków odurzających, a także kilkadziesiąt razy nagradzany regulaminowo za wyróżniającą postawę. Skazany jest uczestnikiem podkultury przestępczej, ale nie odnotowano negatywnych form zachowań na tym tle. W grupie współosadzonych funkcjonuje właściwie, jest spokojny i niekonfliktowy. Dbą o swój wygląd zewnętrzny i porządek w celi mieszkalnej. M. P. nie jest obecnie zatrudniony, choć przebywając w Areszcie Śledczym W. B. pracował przez 18 miesięcy jako krawiec, z powierzonych zadań wywiązując się poprawnie. Do popełnionych przestępstw ma stosunek krytyczny. W terminie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 14 lipca 2015 r. przebywał na oddziale terapeutycznym dla uzależnionych od środków odurzających lub psychotropowych i ukończył program podstawowej psychoterapii uzależnienia. Jego zaangażowanie w proces leczenia oceniono pozytywnie. Proces resocjalizacji skazanego został oceniony jako umiarkowany i poprawny. Wydane w niniejszej sprawie poprawne opinie o skazanym nie stanowią jednak aż tak znacznej okoliczności łagodzącej, aby mogły zaważyć na wymierzeniu w stosunku do niego kar łącznych pozbawienia wolności w innym wymiarze, niż orzeczono. Zauważyć bowiem należy, iż ta względnie dobra opinia pozwala jedynie ocenić, że proces resocjalizacji skazanego przebiega prawidłowo. Należy nadto podnieść, że przestrzeganie przez skazanego zasad porządku prawnego w warunkach izolacji penitencjarnej nie stanowi żadnej szczególnej okoliczności, powinno wręcz stanowić zasadę i jest pożądanym efektem jego resocjalizacji. Należy pamiętać, iż obowiązkiem skazanego jest zachowanie właściwej postawy podczas odbywania kary pozbawienia wolności. Obecna sytuacja skazanego, jego postawa w warunkach izolacji wskazuje, iż proces resocjalizacji M. P. nie zakończył się i nie powinien on zostać zakończony przedwcześnie.

Podsumowując, Sąd każdorazowo nie znalazł przesłanek, by orzec karę łączną w dolnych granicach, tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Zastosowanie zasady absorpcji przy wymiarze tych kar łącznych kłóciłoby się z zasadami prewencji ogólnej oraz szczególnej i w rzeczywistości prowadziłoby do nieuzasadnionego premiowania sprawcy popełniającego wiele przestępstw, a do takiej kategorii osób należy zaliczyć M. P.. W sytuacji skazanego zastosowanie zasady absorpcji jedynie pozwoliłoby uniknąć skazanemu dolegliwości za część popełnionych przez siebie przestępstw, natomiast nie przyczyniłoby się do osiągnięcia resocjalizacyjnych celów kary. Oparcie wymiaru kary łącznej na dyrektywie pośredniej stwarza podstawy do orzeczenia kary łącznej w granicach adekwatnych z punktu widzenia zasad prewencji ogólnej i prewencji szczególnej, przy uwzględnieniu zasady racjonalizacji jako podstawowego celu wymiaru kary łącznej oraz zasady humanitaryzmu w stosowaniu kar i środków karnych, a także zasady poszanowania godności człowieka określonej w art. 3 kk.

Na podstawie art. 577 kpk i art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej 4 (czterech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu M. P. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie III K 1804/02 od dnia 14 maja 2012 r. do dnia 15 października 2002 r., w sprawie V K 9/10 od dnia 30 września 1998 r. do dnia 1 października 1998 r., od dnia 23 października 2010 r. do dnia 15 listopada 2010 r., od dnia 13 września 2011 r. do dnia 20 sierpnia 2014 r. oraz 23 sierpnia 2000 r.

Na podstawie art. 577 kpk i art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu M. P. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie III K 360/12 od dnia 20 sierpnia 2014 r. do dnia 18 listopada 2015 r. oraz w sprawie VIII K 76/12 w dniach 10 i 11 kwietnia 2010 r.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach Sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

Na mocy art. 572 kpk Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie kar orzeczonych wyrokami w sprawie IV K 941/12 i X K 27/10 z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu, zaś w sprawie VIII K 1377/10 – wobec braku warunków, o których mowa w art. 85 kk.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.